صحیفه فاطمه (س)
دردست صاحب الأمر

محمدحسن امامی

بسم الله الرحمن الرحیم

صحیفه فاطمه (س) در دست صاحب‌الامر

نویسنده:

محمدحسن امانی

ناشر چاپی:

اطلاعات

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

صحیفه فاطمه (س) در دست صاحب‌الامر

مشخصات کتاب

سرشناسه : امانی، محمدحسن عنوان و نام پدیدآور : صحیفه فاطمه (س) در دست صاحب‌الامر/محمدحسن امانی منشا مقاله : اطلاعات ، ۲۷ خرداد ۱۳۸۶: : ص ۳ ضمیمه توصیفگر : مصحف فاطمه (س)

مقدمه

فاطمه (س) خود سری از اسرار الهی است و دسترسی و شناخت مقام بلندش برای ما انسانهای خاکی به سادگی ممکن نیست، بالاتر از آن، گوشه‌های بسیاری از زندگانی‌اش چون در در صدف مخفی و پنهان باقی مانده است. مصحف فاطمه (س)، سرچشمه جوشان معنویت و دانشها که از طریق وحی بر او نازل گشته مانند قبر مطهرش رازی است که در پرده مانده و در اختیار ما خاکیان نیست. به راستی مصحف فاطمه (س) چیست؟ چه زمانی به وجود آمد؟ چه مطالبی را در بر دارد؟ و اکنون کجاست و در اختیار کیست؟ و... پرسشهایی است که تا حدودی پاسخ آنها در این نوشتار مختصر روشن می گردد.

محدثه

از نامهای معروف فاطمه زهرا (س) محدثه است که امام صادق (ع) در سبب نامگذاری مادرش فاطمه به محدثه چنین می‌فرماید: انما سمیت فاطمهٔ محدثهٔ لان الملائکهٔ کانت تهبط من السماء فتنادیها کما تنادی مریم بنت عمران [۱] اینکه فاطمه (س) به محدثه نامگذاری شد چون فرشتگان پیوسته از آسمان فرود می‌آمدند و به فاطمه (س) خبر می‌دادند همانطور که به مریم دختر عمران خبر می‌دادند. فرشتگان خطاب به فاطمه (س) این آیات را تلاوت می کردند: – یا فاطمهٔ – ان الله اصطفیک و طهرک و اصطفیک علی نساء العالمین – یا فاطمهٔ – اقنتی لربک واسجدی وارکعی مع الراکعین. [۲] . فاطمه (س) به فرشتگان خبر می‌داد و آنان به او خبر می‌دادند و سخنانی با یکدیگر داشتند که در یکی از شبها فاطمه به آنها گفت: آیا مریم دختر عمران بر زنان عالم برتری ندارد؟ گفتند: مریم در روزگار خویش بانوی بزرگ زنان بود ولی خداوند عز و جل تو را در عصر خویش و در عصر او بزرگ بانوی زنان قرار داده است و تو «سیدهٔ نساء الاولین و الآخرین هستی. [۳] . گر چه فرشتگان با کسی جز انبیاء الهی گفتگو نداشتند ولی چهار بانوی بزرگ در تاریخ انبیاء بودند که پیامبر نبودند و در عین حال فرشتگان با آنان سخن می گفتند: الف) مریم، مادر حضرت عیسی (ع) ب) همسر عمران مادر حضرت موسی و مریم (علیهماالسلام) ج) ساره، مادر حضرت اسحاق و یعقوب (ع) د) فاطمه زهرا (س). [۴] . پیامبر اسلام (ص) در بستر بیماری از هوش رفته بود که در خانه کوبیده شد. فاطمه (س) فرمود: کوبنده در کیست؟ عرض کرد: مرد غریبی هستم و پرسشی از رسول خدا دارم اجازه ورود می‌دهید؟ فاطمه پاسخ داد: برگرد خدا تو را رحمت کند! حال رسول الله مساعد نیست. رفت و سپس برگشت و در را زد و گفت: غریبی است که از رسول خدا اجازه می گیرد آیا به غریبان اجازه ورود می‌دهند؟ ناگاه رسول خدا (ص) به هوش آمد و فرمود: ای فاطمه! آیا می‌دانی چه کسی است؟ عرض کرد: خیر یا رسول الله! فرمود: این همان است که جماعت‌ها را بهم می‌زند و لذتهای دنیوی را از بین می‌برد او فرشته مرگ است! به خدا قسم پیش از من از احدی اجازه نگرفت و پس از من از کسی اجازه نخواهد گرفت و به سبب بزرگواری و کرامتی که در پیشگاه خداوند دارم تنها از من اجازه می گیرد به او اجازه ورود بده! فاطمه فرمود: داخل شو خداوند تو را رحمت کند! فرشته مرگ چون نسیم ملایمی وارد شد و فرمود: السلام علی اهل بیت رسول الله [۵] . این جریان ناگوار از نوع سخنانی است که فاطمه زهرا (س) با

فرشته داشته است و به راستی که فاطمه محدثه است.

پیدایش مصحف فاطمه

زهرا (س) پس از رحلت پیامبر (ص) ۷۵ یا ۹۵ روز، در جهان زندگی کرد. در این مدت بسیار کوتاه که دوره صبر و استقامت، حمایت از حریم ولایت و در عین حال حزن و اندوه زهرای مرضیه بود ;جبرئیل امین - فرشته وحی - بر او فرود آمد و با گزارشهایی که از منزلت پدر بزرگوارش در نزد خدا و نیز آینده تاریخ اسلام و تشیع الهام می‌کرد کتاب ارزشمندی به نام «مصحف فاطمه (س)» برای امامان معصوم (ع) به یادگار ماند. امام صادق (ع) در پاسخ به محدثانی که در باره مصحف فاطمه (س) سؤال کردند مدت طولانی سکوت کرد.... ثم قال: انکم لتبحثون عما تریدون و عما لا تریدون ان فاطمهٔ مکثت‌بعد رسول الله (ص) خمسهٔ و سبعین یوما و کان دخلها حزن شدید علی ابیها و کان جبرئیل (ع) یاتیها فیحسن عزاءها علی ابیها و یطیب نفسها و یخبرها عن ابیها و مکانه و یخبرها بما یکون بعدها فی ذریتها و کان علی (ع) یکتب ذلک فهذا مصحف فاطمهٔ (س) [۶] . سپس فرمود: شما در باره چیزهایی که چه لازم دارید و یا لازم ندارید جستجو و تحقیق می‌کنید. فاطمه (س) پس از رسول خدا هفتاد و پنج روز حیات داشت و بر اثر رحلت پدرش اندوه فراوان بر او وارد گشت. جبرئیل - فرشته وحی - پیوسته بر او فرود می‌آمد و ناگواریها و اندوه جدایی پدر را به خوبیها جلوه می‌داد و به جانش آرامش می‌بخشید. به او از پدر و جایگاه بلندش در نزد پروردگار خبر می‌داد و نیز از حوادث آینده که بعد از فاطمه (س) نسبت‌به فرزندانش واقع خواهد شد گزارش می‌داد. علی (ع) تمام آن گزارشها و اخبار را می‌نوشت که همین مصحف فاطمه (س) را شکل داد. در حدیث دیگری امام صادق (ع) در پاسخ محدثی که سؤال کرد: مصحف فاطمه چیست؟ چنین فرمود: خداوند متعال زمانی که پیامبر را قبض روح کرد،بر فاطمه (س) از اثر رحلت پیامبر (ص) اندوهی وارد شد که جز خدای عز و جل کسی نمی‌داند چه حزنی بود. لذا خداوند فرشته‌ای را به سوی او فرستاد تا غم و اندوهش را برطرف نماید و با او سخن گوید. فاطمه (س) جریان را به امیرالمؤمنین گزارش داد و علی (ع) فرمود: هر وقت ورود فرشته را احساس کردی و صدایش را شنیدی به من بگو و مرا از سخنانش آگاه کن. بنابراین امیرالمؤمنین (ع) آنچه را که می‌شنید می‌نوشت تا آنکه از سخنان و گزارشهای نوشته شده مصحفی به وجود آمد. [۷] . با دقت در این دو حدیث‌شریف می‌توان گفت: الف: مصحف فاطمه (س) در فاصله زمانی پس از رحلت پیامبر اسلام (ص) تا شهادت صدیقه طاهره (س) به وجود آمده است. ب: مصحف فاطمه (س) سخن وحی است که توسط جبرئیل امین (ع) به فاطمه زهرا (س) الهام شده است. ج: مصحف فاطمه (س) به دست مبارک مولا علی (ع) نوشته شده است.

زمینه‌های مصحف در زمان پیامبر

گرچه پیدایش و اتمام مصحف فاطمه (س) پس از رحلت رسول خدا انجام گرفت و از جانب خداوند به او الهام گشت که احادیث زیادی بر این دلالت دارد ;ولی در برخی از روایات زمینه‌های پیدایش آن را از زمان حیات رسول الله می‌داند. از امام صادق (ع) نقل شده است که فرمود: مصحف فاطمه (س) به املاء رسول الله و خط علی (ع) شکل گرفت. [۸] . چنین مصحفی در چندین حدیث‌با اسناد مختلف از امام صادق (ع) نقل شده است و اینکه رسول خدا املا کرد و علی (ع) با دست مبارکش نوشت این نظریه را اثبات می‌کند که مصحف فاطمه (س) در زمان پدرش بوجود آمد. البته برخی قائل‌اند که جمله «رسول الله در این احادیث منظور پیامبر اسلام نیست، بلکه همان فرستاده خدا فرشته وحی است که اخبار و گزارشها را املاء کرد و علی (ع) آنها را نوشت. [۹] . شاهدی که سخن این گوینده را تایید می‌کند حدیثی است که ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده و در آن کلمه رسول نیست. «انما هو شیء املاه الله علیها و اوحی الیها» [۱۰] همانا - مصحف فاطمه (س) - چیزی است که خداوند آن را بر فاطمه (س) املاء و

به سوی او وحی کرد. و روشن است که املاـ خـدا به واسـطه فرشـته وحی است. بنـابراین مفهوم این احـادیث نیز شبیه آن روایـاتی می‌شود که پیش از آن نقل کردیم که در آنها پیـدایش مصـحف فاطمه را پس از رحلت پیامبر (ص) می‌دانـد. البته صـحیفه‌هایی از مصـحف فـاطمه (س) که برگهـا و قسـمتهای جزئی از آن مجموعه ارزشـمند خـدادادی است پیـامبر در زمـان حیـات به فاطمه (س) ارزانی داد که بعدها کامل گشت و به نام مصحف فاطمه (س) در اختیار امامان معصوم (علیهم‌السلام) قرار گرفت. چرا که بخشی از آن مصـحف در زمان پیامبر (ص) در اختیار جابر بن‌عبـدالله انصاری [۱۱] قرار گرفت که هم‌اکنون همین صـحیفه در جوامع حدیثی شیعی در دسترس علاقه‌منـدان است. امام صادق (ع) فرمود: پـدرم - امام محمـدباقر (ع) - به جابر بن‌عبدالله انصاری گفت: پرسشـی داشـتم که هر وقت منـاسب شـد آن را مطرح کنم. جـابر عرض کرد: هر زمـان که دوست داشتی در محضـرتان خواهم بود. تا آنکه فرصت منـاسبی پیش آمـد و پـدرم خطاب به جابر گفت: ای جابر! به من خبر ده از لوحی که در دست مادرم فاطمه دختر رسول الله (علیهمـا السـلام) دیـدی و مـادرم از نوشـته‌های آن لوح به تو چه خبر داد؟ جـابر عرض کرد: خـدای را گواه می‌گیرم که در حیـات رسـول خـدا برای عرض تبریـک ولاـدت حسـین (ع) بر مـادرت فـاطمه (س) وارد شـدم که در دسـتش لـوح سـبزرنگی چـون زمرد درخشش داشت و در آن نوشته سفیدی که چون خورشید نورانیت داشت مشاهده کردم. عرض کردم: پدر و مادرم فدایت ای دختر رسـول الله! این لوح چیست؟ فرمود: این لوحی است که خداونـد به پیـامبرش هـدیه داده است و در آن نـام پـدرم، نـام همسـرم، نـام فرزندانم و نام اوصـیاء از فرزندان نوشـته شده است که پدرم آن را به من بخشید تا به سبب آن مرا خشنود کند. جابر گفت: مادرت فـاطمه (س) آن را به من عطا کرد و خوانـدم و از آن رونوشت کردم. پـدرم - امام محمـدباقر (ع) - به جابر گفت: آیا ممکن اسـت آن نوشته را بر من عرضه کنی؟ گفت: آری! پدرم همراهش به منزل جابر رفت و پیش از آنکه آن لوح را بیاورد ناگاه صحیفه‌ای از ورق نازکی که در آن نوشته شده بود درآورد و گفت: ای جابر! نگاه کن در نوشـته خودت تا من برایت‌بخوانم. جابر هم در نوشته خودش نگاه کرد و پـدرم از روی نوشـته‌ای که داشت‌خوانـد ;تا جایی که این دو نوشـته حتی در یک حرف هم با یکـدیگر تفاوت نداشتند. آنگاه جابر گفت: خدا را گواه می‌گیرم نوشته‌ای که در آن لوح دیدم چنین بود... [۱۲] .

نشانه امامت

مصـحف فاطمه (س) به عنوان اسـرار رسالت و امامت، تنها در دست ائمه معصومین (علیهم‌السلام) به یادگار ماند و در بین حجتهای خـدا در روی زمین یکی پس از دیگری دست‌به دست گشت که در اختیـار داشـتن آن را یکی از نشانه‌هـای امـامت دانسـته‌اند. امام رضا (ع) وقتی علامت و نشانه‌های امام معصوم را شـمارش کرد فرمود: «و یکون عنـده مصـحف فاطمة (س)» [۱۳] . مصحف فاطمه (س) در نزد او از نشانه‌هـای امـامت می‌باشـد. روایات بسـیاری دلالت دارد بر اینکه «جامعه» ، «جفر» و «مصـحف فاطمه (س)» در نزد ائمـه اسـت که در فرصت منـاسب به آنهـا مراجعه و مشـکلات و نیازهـای فکری و علمی انسانهـا را حـل می‌کردنـد. تمـام این آثـار گنجینه‌های گرانبهایی از معارف و دانشـها بود که تصور آنها در افکار مادی ذهن بشـر نمی‌گنجد. ابوبصیر می‌گوید: به حضور امام صـادق (ع) رسـیدم و عرض کردم: قربـانت گردم! از شـما سؤالی داردم، راسـتی در اینجـا کسـی - نـامحرمی - هست که سـخن مرا بشـنود؟، امام صادق (ع) پرده‌ای را که میان آنجا و حجره دیگر بود بالا زد و در آنجا سـر کشـید سـپس فرمود: ای ابا محمد! هر چه می‌خـواهی بپرس. ... آنگـاه فرمـود: ای ابـا محمـد! همانـا «جـامعه نزد مـا اسـت و مردم چه می‌داننـد «جـامعه چیست؟ عرض کردم: قربانت‌شوم! جامعه چیست؟ فرمود: طوماری است‌به طول هفتاد ذراع با املاء رسول خدا و دستخط علی (ع) که تمام حلال و حرام و همه نیازهـای مردم در آن موجود است‌حتی جریمه خراش. ... آنگـاه فرمود: همانـا «جفر» در نزد ما است و مردم چه می‌داننـد «جفر» چیست؟ عرض کردم: جفر چیست؟ فرمود: مخزنی از چرم است که علم پیامبران و اوصـیاء و دانشـمندان گذشـته بنی‌اسـرائیل در آن وجود دارد. ... آنگـاه فرمود: و ان عنـدنا لمصـحف فاطمه (س) و ما یـدریهم ما مصـحف فاطمه (س)؟ [۱۴] . همانا مصـحف فاطمه

(س) در نزد ما است و مردم چه می‌دانند که مصحف فاطمه (س) چیست؟ ابوعبیده حذاء می گوید: ابوجعفر - امام محمدباقر (ع) - خطاب به من فرمود: ای ابا عبیده! کسی که نزد او شمشیر رسول الله، زره، پرچم برافراشته‌اش و مصحف فاطمه (س) باشد، چشم روشنی دارد. راوی نقل می‌کند در محضر امام صادق (ع) بودم که جمعی از محدثان نیز در مجلس حضور داشتند یکی از محدثان [۱۵] . خطاب به امام عرض کرد: قربانت گردم! عبدالله بن‌حسن [۱۶] در باره امامت و خلافت می گوید: این منصب از آن ماست و به دیگران نخواهد رسید! امام صادق (ع) پس از سخنانی فرمود: چه شگفت‌انگیز است از عبدالله! می‌پندارد که پدرش علی (ع) امام نبوده؟ ولکن به خدا قسم (در حالی که با دست‌به سینه‌اش اشاره می کرد) اسرار نبوت و نیز شمشیر و زره رسول الله در نزد ما است. «و عندنا و الله مصحف فاطمهٔ به خدا قسم مصحف فاطمه (س) در نزد ما است. [۱۷] .

مصحف فاطمه قرآن نیست

برخی از نااهلان و یا مغرضان بر شیعه خرده گرفته‌اند که شیعیان قرآن دیگری تراشیده‌اند! و ممکن است در عصر حاضر نیز چنین اتهاماتی را وارد کنند و ناآگاهانه به باد انتقاد بگیرند. این انتقادهای نابخردانه و اهانت‌های ناروا ممکن است از چند چیز نشات گیرد: الف: عدم رجوع به متون و منابع حدیثی و جوامع روایی شیعی و ناآگاهی و عدم اطلاع از اینکه تشیع که قائل است زهرای مرضیه (س) دارای کتاب و مصحف بوده است مقصود چیست؟ ب: عناد و لجاجت‌با اندیشه‌های اسلام ناب و باورهای اعتقادی و معارف که از طریق امامان معصوم (ع) این حجت‌های خدا در روی زمین در اختیار انسانها گذارده شد. ج: ذهنیت و تصوری که پس از رحلت پیامبر اسلام (ص) در اذهان مسلمانان حتی اصحاب و یاران پیامبر از کلمه «مصحف بود. چرا که «مصحف بیشتر به نوشته‌هایی از آیات قرآن اطلاق می‌شد و در آن زمان مصحفهای متعددی وجود داشت و شخصیتی که دارای مصحف بود به همو نسبت می‌دادند مثل اینکه می گفتند مصحف علی (ع) به اعتبار اینکه مولاـ علی (ع) دارای مصحف بود. البته هم‌اکنون نیز تعبیر «مصحف شریف به قرآن مجید شهرت بسیار دارد. گرچه چنین استعمالی در آن زمان شهرت فراوان داشت ولی این‌طور نبوده که مصحف تنها به نوشته‌های آیات قرآن گفته شود بلکه نظرشان به معنای لغوی مصحف بوده چرا که به مجموعه صحیفه‌های نوشته شده بین دو جلد که به صورت کتاب درآمده باشد مصحف یا مصحف می گویند. [۱۸] . بنابراین به مجموعه صحیفه‌ها و نوشته‌هایی که در موضوعات و مطالبی غیر از آیات قرآن نوشته شده باشد مصحف اطلاق می گردد و مصحف فاطمه (س) به همین اعتبار است. ابوبصیر می گوید: در محضر امام صادق (ع) بودم و پرسیدم: و ما مصحف فاطمه؟ قال: مصحف فیه مثل قرآنکم ثلاث مرات، و الله ما فیه من قرآنکم حرف واحد. [۱۹] . مصحف فاطمه چیست؟ فرمود: مصحفی است‌سه برابر قرآن که در دست‌شما است، ولی به خدا قسم حتی یک حرف از قرآن شما هم در آن نیست. این حدیث آشکار می‌سازد که مصحف فاطمه (س) از نظر کمیت و حجم سه برابر قرآن است ولی از نظر محتوا و مطالب حتی یک حرف از ظاهر قرآن هم در آن وجود ندارد. علامه مجلسی در توضیح این حدیث می‌نویسد: ممکن است کسی این شبهه را کند که در احادیث‌بسیاری وارد شده قرآن همه احکام را در بردارد و نیز مشتمل بر حوادث و گزارشهای حال و آینده تاریخ است. پس مصحف فاطمه در پی چه چیزی است و این حدیث چگونه معنا می‌شود؟ در پاسخ شبهه می گوید: آری قرآن چنین است ولی ممکن است منظور از مصحف معانی و تاویلاتی باشد که ما از قرآن نمی‌فهمیم نه معنای ظاهری که از الفاظ درک می کنیم و می‌فهمیم. لذا مقصود از قرآن شما همان الفاظ ظاهری قرآن است که در مصحف فاطمه (س) وجود ندارد. [۲۰] . البته احادیثی که در آینده ذکر خواهد شد مطالب و موضوعات موجود در مصحف فاطمه را تا حدودی روشن می‌سازد. محمد بن‌مسلم از امام باقر و یا از امام صادق (ع) چنین نقل کرده است: «و خلفت فاطمهٔ مصحفا ما هو قرآن ولکنه کلام من کلام الله انزل علیها.» [۲۱] . فاطمه (س) مصحفی را به یادگار گذاشت که آن مصحف قرآن نیست ولی سخنی از سخن خداست که بر فاطمه (س) نازل کرده است. حسین بن‌ابی‌العلاء می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم

که فرمود: «ان عنـدی... مصـحف فاطمهٔ ما ازعم ان فیه قرآنا» [۲۲] . نزد من، مصـحف فـاطمه (س) است. البته تصور نکن که در آن آیات قرآن باشـد. ابی‌حمزه می‌گویـد: امام صادق (ع) فرمود: «مصـحف فاطمـهٔ (س) ما فیه شـیء من کتاب الله و انما هو شـیء القی علیها بعد موت ابیها» [۲۳] . در مصـحف فاطمه (س) چیزی از کتاب خـدا - قرآن مجیـد - نیست و تنها مصـحف چیزی است که بر فـاطمه (س) پس از رحلت پـدرش الهام گشـته است. روایات دیگری نیز وجود دارد که دلالت می‌کننـد مصـحف فاطمه (س) قرآن نیست و موضوعات و مطالب آن غیر از آیات قرآن است. [۲۴] .

مصحف فاطمه و علم الهی

دانشـهایی که بشـر آنها را کسب می‌کند بسیار جزئی و محدود است و پس از مدتی فراموشش می‌شود و نسبت‌به علوم و دانشهایی هم که در آینـده وجود می‌آیـد بی‌اطلاع است. لـذا تنها به علومی واقف است که در حال حاضـر به آنها دسترسـی پیـدا کرده است. اصـطلاحات و دانش گذشـته را کم کم از یاد می‌برد و از آینـده هم آگاهی نـدارد. ولی خداونـد متعال که عالم مطلق است علم او محـدود به زمان نیست و گذشـته و حال و آینـده در نزد او یکسان است. این دانش و حکمت‌خدایی که زمان را در می‌نوردد و تنها در اختیار اوست‌شـمه‌ای از آن را به هر کس که اراده کنـد عطا می‌کنـد. یؤتی الحکمـهٔ من یشاء و من یؤت الحکمـهٔ فقد اوتی خیرا کثیرا. [۲۵] . حکمت را به هر که مشـیتش تعلق گیرد می‌دهـد و آن کس که حکمت داده شـده است همانـا خیری بسـیار داده شـده است. البته این دانش و اسـرار الهی در حـد اعلای آن به پیشوایان دین ارزانی گشـته است و مصـحف فاطمه (س) مصداق بارزی از معـارف و دانشـهای خـدایی است که به زهرای مرضـیه (س) الهـام شـد و به عنـوان اسـرار نبوت و امـامت در اختیـار ائمه معصومین (علیهم‌السـلام) قرار گرفت. بنابراین دانش و حکمت‌های موجود در مصـحف فاطمه (س) از سوی خـدا است که محـدود به زمان و مکان نیست و قابل قیاس با دانشهای بشری نیست.

مطالب مصحف فاطمه

ابوبصـیر می‌گویـد: از امام محمـدباقر (ع) از مصـحف فاطمه (س) پرسـیدم. فرمود: پس از رحلت پـدرش بر فاطمه (س) نازل گشـته اسـت. عرض کردم: آیـا در آن چیزی از آیـات قرآن اسـت؟ فرمـود: چیزی از آیـات قرآن در آن نیسـت. عرض کردم: برایـم آن را توضیـح دهیـد. فرمود: جلـدها و اطراف آن از یـاقوت زینت داده شـده است و برگهـای آن از در سـفید است. عرض کردم: قربـانت گردم! در آن چه سـخنانی است؟ فرمود: خبرهـای عصـر حاضـر و نیز خبرهـایی که تـا روز قیـامت اتفاق خواهـد افتاد در آن موجود است. خبر آسـمانها و شـماره فرشـتگان آسـمانی، تعـداد و نامهـای تمـام کسـانی که خداونـد آنها را آفریـده است. نامهای رسولان، نامهـای تکذیب‌کننـدگان و اسـامی همه مؤمنـان و کـافران از آغـاز آفرینش تـا فرجـام در آن موجود است. اسامی و معرفی هر یک شهرهایی که در شـرق و غرب زمین است، تعداد مؤمنان و کافران هر شهر، اوصاف تکذیب‌کنندگان و نیز اوصاف ملت‌های گذشته و تاریـخ آنها، طغیانگرانی که حاکم‌اند تعداد آنها و زمان حکومتشان، نامهای پیشوایان و اوصاف آنها و آنچه در زمین یکی پس از دیگری مالک می‌شونـد، شـرح حال بزرگان آنها و هر کس که در ادوار آینـده بیایـد در مصـحف موجود است. اوصاف بهشتیان و تعـداد کسـانی که وارد بهشت‌خواهنـد شـد، اوصاف جهنمیان و نامهای آنها در مصـحف موجود است. دانش قرآن آن‌طور که نازل شـده، دانش تورات و انجیل آن‌طور که نازل گشـته‌اند و دانش زبور و شـماره درختهایی که در تمام بلاد است در مصـحف موجود است. [۲۶] .

اخباری که جبرئیل بر فاطمه وحی می‌کرد

جبرئیل - فرشته وحی - که پس از رحلت پیامبر (ص) بر فاطمه نازل می‌شد دو قسم گزارش و اخبار به او وحی می‌کرد. «و یخبرها عن ابیها و مکانه و یخبرها بما یکون بعدها فی ذریتها» [۲۷] . الف: از پدرش و جایگاه و منزلتی که در نزد پروردگار داشت‌خبر می‌داد. ب: از حوادث تلخ آینده تاریخ که پس از شهادت صدیقه طاهره (س) نسبت‌به فرزندانش از ناحیه دشمنان اهل بیت واقع خواهد شد گزارش می‌داد. بنابراین مصحف فاطمه (س) این دو نوع گزارش و اخبار را هم در بردارد.

دانش آینده

امام صادق (ع) می‌فرماید: اما انه لیس فیه شیء من الحلال و الحرام و لکن فیه علم ما یکون. [۲۸] . آگاه باشید! مصحف فاطمه (س) چیزی از حلال و حرام خدا را در برندارد بلکه در آن دانش آینده تاریخ است.

پاسخگویی به نیازهای جامعه

امام صادق (ع) فرمود: در مصحف فاطمه (س) آنچه را که مردم به ما نیازمندند ولی ما به احدی نیاز نخواهیم داشت، حتی ارش خراش در آن موجود است. [۲۹] . عبدالله بن‌حسن، تصورش این بود دانشی که امام صادق (ع) دارد مثل دانش بقیه مردم است. ولی امام صادق (ع) فرمود: آری! راست گفته است عبدالله بن‌حسن چون علمی که او دارد مثل علم مردم است ولی به خدا قسم در نزد ما «جامعه است که در آن حلال و حرام خداست و در نزد ما جفر است و عبدالله بن‌حسن چه می‌داند که جفر آیا پوست‌شتر است‌یا پوست گوسفند و نزد ما مصحف فاطمه (س) است که به خدا قسم حرفی از قرآن در آن نیست... خوب عبدالله بن‌حسن آنگاه که مردم از اطراف عالم بیایند و از او سؤال کنند چه جواب خواهد داد و چکار خواهد کرد؟! [۳۰] .

وصیت فاطمه

امام صادق (ع) در برابر کسانی که حرفهایی می‌زدند و اعتراضاتی داشتند می‌فرمود: اگر راست می‌گویند مصحف فاطمه (س) را در بیاورند و نشان دهند ;مصحفی که در آن وصیت فاطمه موجود است. [۳۱] .

پیشگویی

ائمه معصومین (علیهم‌السلام) به مصحف فاطمه (س) مراجعه و حوادث آینده را پیش از وقوع آن یادآوری می‌کردند. حماد بن‌عثمان می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که فرمود: زنادقه [۳۲] در سال ۱۲۸ قمری، قیام می‌کنند و این سخن را که می‌گویم به خاطر آن است که در مصحف فاطمه (س) نگاه کردم. [۳۳] . ولید بن‌صبیح می‌گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای ولید! من در مصحف فاطمه (س) دقت کردم و از آن مساله که پرسیدی، چیزی در باره فرزندان فلانی، در آن ندیدم جز گرد و غباری که بر اثر سم اسبان بلند می‌شود. [۳۴] .

نامهای انبیاء و حاکمان

امام صادق (ع) می‌فرماید: اما مصحف فاطمه (س) هر نوآوری که به وجود بیاید و نیز نامهای کسانی که تا روز قیامت می‌آیند و حکومت دارند، در آن موجود است. [۳۵] . فضیل سکره می‌گوید: به محضر امام صادق (ع) مشرف شدم که خطاب به من فرمود: ای فضیل! آیا می‌دانی در چه چیزی پیش از این نگاه می‌کردم؟! عرض کردم: خیر! فرمود: من در کتاب فاطمه (س) نگاه می‌کردم،

البته حاکمی نیست که حکومت کند مگر آنکه نام او و نام پدرش در کتاب فاطمه نوشته شده است و برای فرزند حسن اثری در آن ندیدم. [۳۶] . عبدالملک بن‌اعین می‌گوید: به امام صادق (ع) عرض کردم که زیدیه و معتزله اطراف محمد بن‌عبدالله [۳۷] را گرفته‌اند، آیا او حاکم خواهد شد؟ در پاسخ فرمود: به خدا قسم نزد من دو کتاب است که در آن کتابها نام هر پیامبر و نام هر حاکمی که در زمین حکومت کند موجود است. خیر! به خدا قسم که محمد بن‌عبدالله هیچ کدام از اینها نیست. [۳۸] . معلی بن‌خنیس می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هیچ پیامبر و جانشین پیام‌آور و حاکمی نیست مگر آنکه در کتابی که نزد من موجود است، اسم آنها ذکر شده است. خیر! به خدا قسم که از محمد بن‌عبدالله بن‌حسن در آن نامی نیست. [۳۹] .

نامهای امامان معصوم

در صحیفه‌ای که قسمتی از مصحف فاطمه زهرا (س) است و توسط جابربن عبدالله انصاری در اختیار همگان قرار گرفته است نامهای مبارک ائمه معصومین (علیهم السلام) یکی پس از دیگری ذکر شده است و این خود یکی از مطالب مصحف فاطمه (س) را تشکیل می‌دهد. [۴۰] .

نزد فرزندش امام زمان

صحیفه فاطمیه که کتاب الهام شده از جانب خداوند تعالی به زهرای مرضیه است از ما است. (امام خمینی (ره) [۴۱] . مصحف فاطمه (س) این خیر کثیر الهام شده از سوی خداوند متعال، به عنوان میراث بس ارزشمندی در نزد امامان معصوم (ع) دست‌به دست گشته است و هم اکنون در اختیار مهدی فاطمه حجت‌خدا بر روی زمین است. روایات بسیاری از ائمه نقل شد که در آنها لفظ «عندنا» یا «عندی است و این تعبیر می‌فهماند که مصحف فاطمه (س) به مثابه علامت و نشانه‌ای از امامت، تنها در اختیار آنان بوده است و در مواردی نیز علیه کج‌اندیشان و منحرفان از مسیر امامت‌بدان احتجاج می‌کردند و به این وسیله حقانیت‌خویش و ادعای دروغین آنها را آشکار می‌ساختند. ابوبصیر می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: «ما مات ابوجعفر (ع) حتی قبض مصحف فاطمه (س)» [۴۲] . ابوجعفر - امام محمد باقر (ع) - از دنیا نرفت تا آنکه مصحف فاطمه (س) را تحویل داد. علی بن‌ابی‌حمزه می‌گوید: عبد صالح - منظور امام موسی کاظم (ع) - فرمود: عندی مصحف فاطمه (س) لیس فیه شئ من القرآن. [۴۳] . نزد من، مصحف فاطمه (س) است که البته چیزی از قرآن در آن نیست. ابوبصیر می‌گوید: به امام محمد باقر (ع) عرض کردم: جانم فدایت! پس از رحلت جانسوز فاطمه (س) آن مصحف به چه کسی انتقال گردید؟ فرمود: فاطمه (س) شخصا آن را به امیرالمؤمنین (ع) تحویل داد و پس از شهادت علی (ع) به امام حسن (ع) منتقل گشت و پس از او به امام حسین (ع) و آنگاه در خاندان حسین (ع) دست‌به دست گشت تا اینکه به صاحب الامر (عج) تحویل داده شد. [۴۴] . اللهم صل علی فاطمهٔ و ابیها و بعلها و بنیها و السر المستودع فیها بعدد ما احاط به علمک.

پاورقی

[۱] عوالم العلوم و المعارف والاحوال، علامه بحرانی، ص۳۶. [۲] آل عمران،۳ / ۴۲،۴۳ آیات خطاب به مریم است و اذا قالت الملائکهٔ یا مریم... و چون فرشتگان همین آیات را خطاب به فاطمه زهرا (س) تلاوت کرده‌اند به جای یا مریم یا فاطمه گفته‌اند. [۳] عوالم العلوم و المعارف و الاحوال، ص۳۶. [۴] مناقب ابن‌شهر آشوب، انتشارات علامه، ح۳، ص۳۳۶. [۵] همان مدرک. [۶] اصول کافی، ج ۱، ص ۲۴۱ و ۴۵۸ ؛بصائر الدرجات، ابوجعفر محمد بن حسن صفار، ص۱۵۳ ؛مسند فاطمهٔ الزهراء، عزیزالله عطاردی، چاپ اول، ص ۲۸۱ ؛بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۵۴۵ و ج۴۳، ص۷۹. [۷] اصول کافی، ج ۱، ص ۲۴۰ ؛بصائر الدرجات، ص۱۵۷ ؛مسند

فاطمهٔ الزهراء، ص ۲۸۲ ;بحارالانوار، ج۴۳، ص ۸۰ و ج۲۶، ص ۴۴ و ج۴۷، ص ۶۵. [۸] بصائر الـدرجات، ص۱۵۷،۱۵۶، ۱۶۱; بحارالانوار، ج۲۶، ص ۴۰ و۴۶ و ۴۸ ;ج۴۷، ص ۲۷۱. [۹] بحارالانوار، ج۲۶، ص ۴۲. [۱۰] بحارالانوار، ج۲۶، ص۳۹. [۱۱] جابر بن عبدالله پانزده سال پیش از هجرت در مدینه به دنیا آمد، از طایفه خزرجیان بود. او و پدرش عبدالله بن‌حرام از پیشتازان اسلام بودند. پـدرش در جنگ احد به شهادت رسید. جابر از مسلمانان پیش از هجرت و از اصحاب با فضیلت رسول خدا (ص) بود که در۱۹ غزوه، از جمله جنگ بدر در رکاب پیامبر (ص) حضور داشت و در جنگ صفین نیز در رکاب علی (ع) جنگید. این محدث بزرگ شیعه در اواخر عمر نابینا شـد و بـا همان حال، همراه عطیه عوفی در اولین اربعین به زیارت کربلا آمـد. وی آخرین فردی بود که از حاضران پیمان عقبه بود. بدن او را به جرم دوستی اهل بیت، در زمان حجاج داغ نهادند و سرانجام در سال ۷۸ هجری قمری، در سن نود و چنـد سـالگی در حـالی که نابینـا بود از دنیـا رفت و در بقیع به خاک سپرده شـده. (فرهنگ عاشورا، جواد محـدثی، ص۱۲۷). [۱۲] رک: اصول کـافی، ج ۱، ص۵۲۷ ;الاختصاص، شیخ مفید، ص ۲۱۰ ;مسند فاطمهٔ الزهراء، ص۲۸۶. [۱۳] بحارالانوار، ج ۲۵، ص۱۱۷. [۱۴] حـدیث‌با تلخیص نقل شده. اصول کافی، ج ۱، ص۲۳۹ ;بصائر الدرجات، ص ۱۵۱ ;بحارالانوار، ج۲۶، ص ۳۸. [۱۵] بحارالانوار، ج۲۶، ص ۲۱۱. [۱۶] امـام حسن مجتبی (ع) پسـری داشت که نـام او هم حسن بـود و به همین سـبب به او «حسن مثنی می‌گفتنـد. حسـن مثنی در کربلاـ در خـدمت امـام حسـین (ع) بـود. مجروح شـد و در میـان مجروحین افتـاده بـود. بعـد که به سـراغ مجروحین آمدنـد، یک کسـی که با او خویشاونـدی مادری داشت واسـطه شـد و متعرضـش نشدند، خودش را معالجه کرد و خوب شـد. بعـدها با فاطمه دختر امام حسـین (ع) ازدواج کرد و از این ازدواج فرزنـدانی به وجود آمد که یکی از آنها همین عبدالله است. عبـدالله از طرف مادر نوه امام حسـین (ع) از طرف پـدر نوه امام حسن (ع) است. به همین جهت افتخار می‌کرد و می‌گفت من از دو طریق فرزنـد پیغمبرم و از دو راه فرزنـد فاطمه (س) هسـتم. لذا به او «عبدالله محض می‌گفتند یعنی خالص از اولاد پیغمبر. عبدالله در زمان امام صادق (ع) رئیس اولاد امام حسن (ع) بود چنانکه امام صادق (ع) رئیس و بزرگتر بنی‌الحسین بود. در جریانات سیاسی که در عصـر امـام صادق (ع) پیش آمـد و عباسیان روی کار آمدنـد. در آغاز عبـدالله بن حسن راه دیگری رفت و گوش به سـخن امام صـادق (ع) نـداد و پنـدها و سـخنان امـام را به حسـادت حمل می‌کرد! تا آنکه از بنی‌عباس و دیگران برای فرزنـدش بیعت گرفت و بنی‌عباس هم چون در ابتـدا زمینه را برای خودشان فراهم نمی‌دیدنـد از وجاهت و موقعیت آل علی اسـتفاده کردنـد و با محمد پسـر عبـدالله به عنوان مهـدی امت‌بیعت کردند. خواسـتند از امام صادق (ع) بیعت‌بگیرند ولی امام (ع) مخالفت کرد که مساله مهدی فعلا وقتش نیست، دروغ است. مهـدی امت این نیست ولی تحت عنوان امر به معروف و نهی از منکر و مبارزه با ظلم حاضـرم همکاری و بیعت کنم. (برای آگاهی بیشتر مراجعه کنید به سیری در سیره ائمه اطهار، شهید مطهری، از ص ۱۲۴ به بعد). [۱۷] بصائر الدرجات، ص۱۵۳ ;بحارالانوار، ج۲۶، ص ۴۰. [۱۸] رک، لسان العرب، ج ۱۰، کلمه صحف و مفردات راغب. [۱۹] حدیث قسمتی از حدیثی است که در پـاورقی ۱۴ منابع آن ذکر گردیـده است. [۲۰] بحارالانوار، ج۲۶، ص ۴۰. [۲۱] بصائر الدرجات، ص۱۵۶. [۲۲] اصول کافی، ج ۱، ص ۲۴۰ ;بصائر الـدرجات، ص ۱۵۰ و ۱۵۴ ;بحارالانوار، ج۲۶، ص۳۷. [۲۳] بصائر الدرجات، ص۱۵۹ ;مسند فاطمهٔ الزهراء (س)، ص ۲۹۲ ;بحار، ج۲۶، ص۴۷. [۲۴] بصائر الـدرجات، ص ۱۵۴ و ۱۶۰ ;بحار، ج۲۶، ص۴۶. [۲۵] بقره، ۲،۲۶۹. [۲۶] مسند فاطمهٔ الزهرا (س)، ص ۲۹۰ و ۲۹۱. البته با کمی تلخیص نقل شده است.امکان ذخیره‌سازی و بازیابی حجم بالای اطلاعات در دیسک‌های CD لیزری با سرعت مافوق تصور، شاهد خوبی بر این است که می‌توان در جایگاه محدودی این حجم بالای اطلاعات را ذخیره نمود. [۲۷] قسـمتی از حدیثی است که منابع آن در پاراگراف۶ نقل شده است. [۲۸] قسـمتی از حدیثی است که منابع آن در پاورقی۷ ذکر شـده اسـت. [۲۹] بصـائر الـدرجات، ص ۱۵۰ ;اصـول کـافی، ج ۱، ص ۲۴۰، بحـار، ج۲۶، ص۳۷. [۳۰] بصائر الدرجات، ص۱۵۷ و ۱۶۱، بحار، ج۲۶، ص۴۶. [۳۱] اصول کـافی، ج ۱، ص ۲۴۱ ;بصائر الـدرجات، ص۱۵۷ و۱۵۸. [۳۲] زنادقه جمع زندیق است و زندیق در اصـطلاح به مسلمان ملحدی گویند که تفسیرهای او از نصوص شرعیه قرآن و سنت، موجب گمراهی

مسلمانان گردد. کلمه زندیق، از ریشه پهلوی زندیک می‌آید که به معنی مفسر «اوستا» کتاب زرتشت است و چون مانویان و مزدکیان جرات اظهار عقاید دینی خود را نداشتند به تفسیر اوستا پرداخته و می‌گفتند: منظور ما از این سخنان شرح و تفسیر اوستا می‌باشد، از آن جهت ایشان را زندیک نامیدند. زنادقه غالبا قائل به اباحه و شک در دین و نوعی آزاداندیشی و اغلب «ثنوی بودند مانند صالح بن عبدالقدوس که قائل به دو اصل قدیم «نور» و «ظلمت بود. زنادقه از اساس منکر خدا و ادیان بودند و طبقه‌ای بودند که تعهدی نداشتند و حتی در حرمین مکه و مدینه و در مسجد الحرام و مسجد النبی می‌نشستند و حرفهایشان را می‌زدند. البته به عنوان اینکه بالاخره فکری است، شبهه‌ای است که برای ما پیدا شده و باید بگوییم زنادقه طبقه متجدد و تحصیل کرده آن عصر بودند که با زبانهای زنده آن روز دنیا آشنا بودند، زبان سریانی را که در آن زمان بیشتر زبان علمی بود می‌دانستند، بسیاری از آنها زبان یونانی و بسیاری ایرانی بودند و زبان فارسی می‌دانستند و بعضی هم زبان هندی. بیشتر معتقدند که ریشه زندقه از مانویها است. (رک، فرهنگ فرق اسلامی، محمد جواد مشکور، ص ۲۱۰ ;سیری در سیره ائمه اطهار، شهید مطهری، ص۱۴۶). [۳۳] آغاز حدیثی است که منابع آن در پاورقی۷ ذکر شده است. [۳۴] بصائر الدرجات، ص ۱۶۱ ;مسند فاطمهٔ الزهرا (س)، ص ۲۹۲ ;بحار، ج۲۶، ص ۴۸ و۱۵۶. [۳۵] بحارالانوار، ج۲۶، ص ۱۸. [۳۶] اصول کافی، ج ۱، ص ۲۴۲، بحار، ج۲۶، ص ۱۵۵. [۳۷] محمد بن‌عبدالله بن‌حسن معروف به «نفس زکیه که به عنوان مهدی است‌با او بیعت‌شد و خودش هم باورش شده بود که مهدی است. ولی امام صادق (ع) مخالفت کرد که دروغ است، مهدی امت ایشان نیست و امام (ع) پیش‌بینی کرد که فرزندان عبدالله بن‌حسن به دست منصور دوانقی کشته می‌شوند و آنهایی که حکومت می‌کنند نه عبدالله و فرزندان او. طولی نکشید که پیش‌بینی امام محقق شد و حکومت‌به دست ابوالعباس سفاح و برادرانش افتاد و محمد بن‌عبدالله (نفس زکیه) توسط منصور کشته شد. (برای توضیح بیشتر از جریانات سیاسی این عصر رجوع کنید به سیری در سیره ائمه اطهار، شهید مطهری، ص۱۳۳ به بعد). [۳۸] اصول کافی، ج ۱، ص ۲۴۲. [۳۹] بحارالانوار، ج۲۶، ص۱۵۶ و ج۴۷، ص ۳۲. [۴۰] اصول کافی، ج ۱، ص۵۲۷ ;الاختصاص، شیخ مفید، ص ۲۱۰. این صحیفه به نقل‌های دیگری نیز رسیده است که در یکی از نقل‌ها علاوه بر اسامی ائمه معصومین (ع) نام مادر هر یک از امامان نیز ذکر شده است. (مسند فاطمهٔ الزهراء، ص ۲۴۸). [۴۱] وصیت‌نامه سیاسی الهی امام خمینی (ره)، ص۳. منظور حضرت امام از کلمه صحیفه همان مصحف فاطمه است که به معنای کتاب است. گرچه صحیفه چیزی است که در آن می‌نویسند و از مجموعه صحیفه نوشته شده، کتاب حاصل می‌شود ولی خود صحیفه نیز به معنای کتاب آمده است (ر.ک، لسان‌العرب، ج۷، ص ۲۹۱) چنانچه به مجموعه دعاهای امام سجاد (ع)، صحیفه سجادیه، و به مجموعه سخنرانیها، بیانیه‌ها و اعلامیه‌های حضرت امام راحل (ره)، صحیفه نور، گفته می‌شود. [۴۲] بصائر الدرجات، ص ۱۵۸ ;بحار، ج۲۶، ص۴۷. [۴۳] همان، ص ۱۵۴ ;بحار، ج۲۶، ص ۴۵. [۴۴] مسند فاطمهٔ الزهرا (س)، ص ۲۹۲. علامه آقابزرگ تهرانی در الذریعه، ج ۲۱، رقم ۴۲۴۸ از مصحف فاطمه (س) نام برده و می‌نویسد: مصحف فاطمه از امانات امامت است که در نزد امام و مولایمان صاحب‌الزمان (عج) موجود است.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم جاهِدُوا بِأَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ فی سَبِيلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل

الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز : الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و... ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام

یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات رایانه‌ای
قائمیه
اصفهان
WWW
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹